

ԴԱՍ 18. ԳԼՈՒԽ 14 — ԹԱՍԵՐԻ ՆԱԽԱԲԱՆԸ

Բովանդակության սեղանը

- Միոնի Գառը և 144.000 ընտրյալները
- Յոթ հրեշտակներ.
 - 1-ին հրեշտակ. հավիտենական Ավետարանով
 - 2-րդ հրեշտակ. Բաբելոնի դատաստանը
 - 3-րդ հրեշտակ. Բարկություն գազանին երկրպագողների վրա
 - (4-րդ հրեշտակ) Չայն. արդար ննջեցյալները
 - 5-րդ հրեշտակ.
 - 6-րդ հրեշտակ.
 - 7-րդ հրեշտակ. կոչ՝ խաղողը հնձելու

1) Եվ տեսա, որ, ահա, Գառնուկը կանգնել էր **Միոն լեռան վրա**, ու Նրա հետ՝ հարյուր քառասունչորս հազարը, որոնց ճակատների վրա Իր Հոր անունն էր գրված:

- Մա թերեւս առաջին անգամ է, որ 144000-ը նույն տեղում են, միեւնույն ժամանակ:
- Ոչ թե 143.999. ոչ մեկը չի պակասում: «Ես ոչ ոքի չկորցրեցի»: Նրանք հրաշքով անցան Նեղությունների միջոցով, ինչպես Դանիել 3-րդ գլխի 3 հրեաները. իմիջիայլոց, որտե՞ղ էր Դանիելը:

Նշում. նրանք կանգնած են Նրա հետ Միոն սարի վրա:

Միոն

- Դավիթը գրավում է Երուսաղեմը հեբուսացիներից (Բ Թագ. 5):
- «Ես Իմ թագավորին Իմ սուրբ լեռան՝ Միոնի վրա դրեցի» (Սաղմ. 2:6):

«**Միոն**». սա միակ նշումն է Հայտնությունում: Հոր մտադրությունն էր՝ Հիսուսին դնել Դավթի գահի վրա (ոչ թե պաղեստինցիների) Երուսաղեմում, հատկապես Միոն սարի վրա (Ղուկ. 1:32):

- Միոնը հիշատակվում է Աստվածաշնչի մեջ 152 անգամ եւ միայն մի քանի անգամ դա չի վերաբերում բառացի Միոն լեռան (հարավից Միոն լեռան վրա):
- 30 սաղմոսներ Միոնի մասին:

2) Ու երկնքից լսեցի մի ձայն, որ նման էր շատ ջրերի ու մեծ որոտումների ձայներին, ու լսեցի իրենց քնարները հնչեցնող քնարահարների նվագի ձայնը: 3) Եվ մի նոր երգ էին երգում գահի առջև ու չորս կենդանիների ու երեցների առջև: Եվ ոչ մեկը չէր կարողանում սովորել այդ երգը, բացի այն հարյուր քառասունչորս հազարից, որ փրկվել էին երկրից:

Նոր երգ. Սաղմ. 40:3, 96:1, 98:1, 107:1,2, 144:9, 149:1

Սաղ. 96:1 - 1 Տիրոջը նոր երգ երգեցէք. երգեցէք Տիրոջը ամեն երկիր:

Սաղ. 40:3 - 3 Եւ նոր երգ դրավ իմ բերանում մեր Աստուծո օրհնությունը.

Սաղ. 98:1 - 1 Տիրոջը նոր երգ երգեցէք. որ նա հրաշքներ արավ.

Սաղ. 144:9 - 9 Ով Աստուած, նոր օրհնություն կերգեմ քեզ. տասնադեպ տավիղով սաղմոս կասեմ քեզ:

Սաղ. 149:1 - 1 Տիրոջը նոր երգ երգեցէք՝ նորա օրհնությունը սրբերի ժողովքում:

4) Սրանք այն մարդիկ էին, որ կանանց հետ չէին խառնակվել, քանի որ **կույսեր էին**: Սրանք հետևում են Գառնուկին, ուր որ Նա գնում է: Սրանք մարդկանց միջից փրկվեցին՝ որպես **երախայրիք**՝ Աստծուն և Գառնուկին:

«**Կույսեր**»

Սա բառացի է: Երեմիային արգելված էր ամուսնանալ (Եր. 16:1-4):

Հիսուսի զգուշացումը (Մաթ. 24:19) — Բայց վայ այն օրը հղիներին եւ ծիծ տուողներին:

Կամ փոխաբերական: Կռապաշտություն = հոգևոր պոռնկություն (Եզեկ. 16),

Եկեղեցի. «Մաքուր կույս Քրիստոսի համար» (Եփ. 5:26,27) հմմտ. Հեզաբել (Բ Կորն. 11:2):

Յնարավոր է երկուսն էլ: Նրանք իրենց պահել էին միայն Տիրոջ համար:

Երեմիան, Բաբելոնյան գերությունից առաջ, արգելվեց ամուսնանալ, նաև նկատեք Հիսուսի զգուշացումը. «Վա՛յ կուրծք տվողներին...»: Կռապաշտությունը պիտակավորվում է որպես (հոգևոր) պոռնկություն (Եզեկ. 16): (**Եկեղեցին**. Մաքուր կույս Քրիստոսի համար (Եփ. 5:26,27), մաքուր (հակառակ Հեզաբելի) Բ Կորն. 11:2-ում):

«**Երեխայրի**». ամենաընտիրը, սպասված բերքից (Հռոմ. 11:15-16): Իսրայելը յուրահատուկ դեր կունենա Հազարամյա թագավորության ժամանակ: Սրանք շատ հավանական է, որ լինեն Մաթ. 25-ի «կույսերը»:

5) Եվ նրանց բերանում երբեք ստություն չգտնվեց, որովհետև անբիծ են Աստծո գահի առաջ:

Նրանք ստույգամբ բռնված չեն եղել (Բ Թեսաղ. 2:11): «Առանց թերություն կամ արատ» քանի որ հազած են Գառան արդարությունը:

6) Եվ մի ուրիշ հրեշտակ տեսա, որ թռչում էր երկնքի մեջ, որին տրված էր երկրի վրա բնակվող բոլոր ազգերին ու ցեղերին և լեզուներին ու ժողովուրդներին հավիտենական ավետիսը քարոզելը:

Ջրեշտակ #1. Այսօր Շնորհի Ավետարանը քարոզվում է մարդկանց կողմից: Այնուհետև, հռչակված հրեշտակների կողմից, որոնք անկործանելի են (նույնիսկ երկու վկաներն են սպանվում համաշխարհային առաջնորդի կողմից):

7) Եվ բարձր ձայնով գոչում էր. «Վախեցե՛ք Աստծուց ու փա՛ռք տվեք Նրան, քանի որ եկել է Նրա դատաստանի ժամը: Եվ երկրպագեցե՛ք Նրան, որ ստեղծեց երկինքը, երկիրը և ծոփս ու ջրերի աղբյուրները»:

Վերջին կոչը. սա «բարի լուր» է Աստծո ժողովրդի համար. սակայն վատ լուր է ապստամբ «երկրի բնակիչների» համար. «Վախեցե՛ք Աստծուց...» «Դատաստանի ժամը եկել է»:

Ուրիշ «Ավետարաններ»

- Կեղծ ավետարաններ (Բ Կորն. 11:4, Գաղ. 1:6)

2 Կոր. 11:14-15 - ¹⁴ Եւ զարմանալի էլ չէ. որովհետեւ սատանան ինքն էլ լոյսի հրեշտակի կերպարանքն իր վրա է առնում: ¹⁵ Ուրե՛մս մեծ բան չէ որ նորա պաշտօնեաներն էլ կերպարանվեն արդարության պաշտօնեաների նման. որոնց վերջը իրանց գործերի պէս կլինի:

Գաղ. 1:6-8 - ⁶ Ջարմանում եմ որ այսպէս շուտով փոփոխվում էք ձեզ Քրիստոսի շնորհքի մէջ կանչողից դէպի ուրիշ ավետարան: ⁷ Որ ուրիշը չկա. միայն թէ կան ոմանք որ ձեզ խռովեցնում են, եւ կամենում են Քրիստոսի ավետարանը փոխել:

⁸ Բայց եթէ մենք էլ, կամ երկնքից մի հրեշտակ ավետարանէ ձեզ նորանից ուրիշ քան թէ որ մենք ավետարանեցինք ձեզ, նզովուած լինի:

- Գաբրիելը հայտարարեց Հովհաննես Մկրտչի ծնննդյան մասին (Ղուկ. 1:19)
- Հրեշտակային գորքերը հովիճսերին (Ղուկ. 2:10)
- Թեսաղոնիկեցիների եկեղեցու հոգևոր աճի լուրը (Ա Թեսաղ. 3:6)
- 7-րդ հրեշտակ. Աստծո խորհուրդը կկատարվի (Հայտ. 10:7)
- Թագավորության քարոզվելը (Մաթ. 24:14 և այլն)

(Այսօր դժվար է ճշմարիտ Ավետարան լսել ժամանակակից «մեզա» ամբիոններից...):

8) Եվ նրա հետևից **մի ուրիշ հրեշտակ եկավ**, ասելով. «Ընկա՛վ, ընկա՛վ Բաբելոնը, այդ մեծ քաղաքը, որովհետև բոլոր ազգերին խմել տվեց իր պոռնկության մուլեգին գինուց»:

Ջրեշտակ#2. Բաբելոնի առաջին հիշատակումը. այն պատմության մեջ կմտնի 17 և 18 գլուխներում: Բաբելոնն ամենասկզբից էլ եղել է սատանայի գլխավոր շտաբը: Մեմփրամի պաշտամունքը, և կին աստվածների ընդհանրապես, բոլոր սուտ կրոնների սկզբնաղբյուրն են:

9) Եվ նրանց հետևից մի **երրորդ հրեշտակ եկավ**, ու հզոր ձայնով ասաց. «Ով երկրպագում է գազանին ու նրա պատկերին և իր դրոշմն ընդունում է իր ճակատի կամ ձեռքի վրա»: 10) «Նա խմելու է Աստծո ցասման գինուց, որ անխառն վիճակում լցված է Նրա բարկության բաժակի մեջ, և կրակով ու ծծումքով տանջվելու է սուրբ հրեշտակների ու Գառնուկի առջև»:

Ջրեշտակ#3. Ճակատագրական ընտրություն: Սա չի ներառում Եկեղեցին, որն արդեն ազատվել է: («Մինչև վերջ համբերի» (Մաթ. 24:13) ուղղված է այս ժամանակահատվածի մարդկանց:

«Բայց ով որ մինչև վերջ համբերի, նա պիտի փրկվի: Եվ արքայական այս ավետարանը պիտի քարոզվի ամբողջ աշխարհում՝ բոլոր ազգերին վկայություն լինելու համար, և այն ժամանակ վերջը պիտի գա» (Մաթ. 24:13,14):

11) Եվ նրանց տանջանքի ծուխը բարձրանում է հավիտյանս հավիտենից, և ցերեկ ու գիշեր հանգստություն չունեն նրանք, որ գազանին ու նրա պատկերին են երկրպագում և ընդունում նրա անվան դրոշմը:

Դատապարտությունը հավիտենական է. «հավիտյանս հավիտենից». 12 անգամ Գրքում. 8 անգամ Հոր և Քրիստոսի փառքի վերաբերյալ, 3 անգամ սատանայի և նրա հպատակների դատաստանի ժամանակի վերաբերյալ, 1 անգամ (այստեղ) այն մարդկանց համար, ովքեր համառորեն հետևում են նրան:

«**Կրակ**». սիմվոլի²կ: Մաթ. 13:36-42-ն ասում է, որ դա բառացի է: «Դժոխքի» բառացիությունը լուրջ հարց է (որից մենք հակված ենք խուսափելու այդ մասին խոսելիս): Աստված ողորմություն չի խառնի իր դատաստանի հետ (Մաղմ. 75:8, Ամբ. 3:2):

Մատ. 13:36-43 - ³⁶ Այն ժամանակ Հիսուս արձակելով ժողովրդին՝ տուն եկավ. աշակերտները մտեցան նրան ու ասացին. «Մեկնի՛ր մեզ համար արտի որո՞մսերի առակը»: ³⁷ Նա պատասխանեց եւ ասաց. «Այն, որ սերմանում է բարի սերմը, մարդու Որդին է: ³⁸ Իսկ արտը այս աշխարհն է. բարի սերմը նրանք են, որ արքայութեան որդիներն են, իսկ որոմը չարի որդիներն են: ³⁹ Եւ թշնամին, որ այն ցանեց, սատանան է. իսկ հունձը այս աշխարհի վախճանն է, եւ

հնձողները հրեշտակներ են: 40 Ինչպես որոմը հաւաքուում է եւ կրակի մէջ այրուում, այնպէս կը լինի այս աշխարհի վախճանին: 41 Մարդու Որդին կ'ուղարկի իր հրեշտակներին, եւ նրանք կը հաւաքեն նրա արքայութիւնից բոլոր գայթակղութիւնները եւ նրանց, որոնք անօրինութիւն են գործում: 42 Եւ կը գցեն նրանց բոցավառ հնոցի մէջ. այնտեղ կը լինի լաց եւ ատաճների կրճտում: 43 Այն ժամանակ արդարները երկնքի արքայութեան մէջ կը ծագեն ինչպէս արեգակը: Ով լսելու ականջ ունի, թող լսի»:

Գալիս եւն Յորթ թասերը:

12) Այստեղ է **սրբերի** համբերությունը. այստեղ են Աստծո պատվիրաններն ու Հիսուսի հավատը պահողները: 13) Ու երկնքից մի ձայն լսեցի, որ ասում էր ինձ. «Գրի՛ր. Այսուհետև երանելի են այն մեռելները, որոնք Տիրոջով են ննջում: **Այո՛, Հոգին ասում է**, որ նրանք հանգստանալու են իրենց աշխատություններից. նրանց գործերը պիտի հետևեն նրանց»:

(Ձայն = 4-րդ հրեշտակ): Անսովոր հավաստիացում է. «այսուհետև»: Այս վերահաստատումն է իմաստ ունի, եթե նրանք զգում են, որ բաց են թողել հարությունը: (Մա թեսաղոնիկեցիների անհանգստությունն էր, երբ հռոմեական հալածանքները սկսվեցին Ներոյի օրոք, և գրվեցին Պողոսի բացահայտումները Ա Թեսաղ. 4:13-ում): Փիլ. 1:23-26:

1 Թես. 4:13 - 13 Որովհետև եթէ հավատում ենք, որ Հիսուսը մեռավ եւ հարություն առավ, այնպէս էլ Աստուած ննջեցեալներին Հիսուսի ձեռով կ'բերէ նորա հետ:

14) Եվ ես տեսա, ահա, մի ճերմակ ամպ, ու այն ամպի վրա մեկն էր նստել, որ նման էր Մարդու Որդուն և գլխին ոսկե պսակ ուներ, իսկ ձեռքին սուր մանգաղ կար: 15) Եվ տաճարից ելնում էր **մի ուրիշ հրեշտակ**, որ ամպի վրա նստածին բարձր ձայնով կանչում էր ու ասում. «Վերցրու՛ քո մանգաղը և հնձի՛ր, քանի որ եկել է քո հնձելու ժամանակը, քանի որ հասունացել է երկրի հունձը»: Մաթ. 24:30 (Հայտ. 19:15, Եր. 25:30):

Մատ. 24:30 - 30 Եւ այն ժամանակ կերեւա մարդու Որդու նշանը երկնքում, եւ այն ժամանակ կոծ կանեն երկրի բոլոր ազգերը. եւ կտեսնեն մարդի Որդին գալիս երկնքի ամպերի վրա զօրությունով եւ շատ փառքով:

Մանգաղ. 12 անգամ Սուրբ Գրքում. 7 անգամ այս հատվածում:

«Սուրբ». 7 անգամ Հայտնությունում (4 անգամ այս գլխում):

Հայ. 19:15 - 15 Եւ նորա բերանից դուրս է գալիս սրած սուր, որ նորանով զարկէ ազգերին. եւ ինքը հովուում է նորանց երկաթէ գավազանով. եւ ինքը կոխում է Ամենակարող Աստուծո բարկության եւ սրտմտության գինու հնձանը:

Հրեշտակ#5. Չափից ավելի հասած = Հովհ. 15:6 — Եթէ մէկն ինձանում չէ մտում, նա դուրս կգցուի ինչպէս ճիւղը, եւ կչորանայ. եւ ժողովում են նորանց եւ կրակի մէջ գցում, եւ այրվում է:

16) Եվ նա, որ նստած էր ամպի վրա, իր **մանգաղով հարվածեց երկրին**, և երկիրը հնձվեց:
17) Ու **երկնքում** եղող տաճարից մի ուրիշ հրեշտակ ելավ, և սա նույնպես մի սուր մանգաղ ուներ:

Չրեշտակ#6:

18) Ու գոհասեղանից մի ուրիշ հրեշտակ ելավ, որ **կրակի վրա իշխանություն ուներ** ու բարձր ձայնով կանչեց Նրան, որ սուր մանգաղն ուներ, ասելով. «Հարվածի՛ր քո սուր մանգաղով և քաղի՛ր երկրի այգու ողկույզները, քանի որ նրա խաղողը հասունացել է»:

19) Եվ այն հրեշտակն իր մանգաղը երկարեց մինչև երկիր ու երկրի խաղողները քաղեց ու գցեց Աստծո բարկության մեծ հնձանի մեջ:

Չրեշտակ#7: Նկատեք, որ 17-20 համարների այս հունձքը խաղողի հունձք է, ոչ թե ցորենի, ինչպես 14-16 համարներում: Այնտեղ, հրեշտակները որո՞նք առանձնացնում են ցորենից և այլն:

Անարդարների հունձքը. Հովել 3:1,2,9-17, Ես. 63:1-6, Զաք. 14:1-3, Ես. 34:1-3,6: Ես չեմ հավատում, որ սա Եկեղեցու համար է: Կան մի քանի ասացվածքներ խաղողի վերաբերյալ. խաղողի հունձքի ասացվածքները հաճախ Տիրոջ Օրվան են վերաբերում (Հովել 3:13): Իսրայելն Աստծո խաղողի վազն էր և տնկվել էր, որպեսզի պտուղ տար Աստծո փառքի համար, սակայն ձախողվեց և պետք է կտրվեր (Սաղմ. 80:8-16, Ես. 5:1-7, Մաթ. 21:3-46): (Քրիստոսն է Ճշմարիտ Որթը, իսկ հավատացյալները Նրա ճյուղերն են (Սաղմ. 80:8, Հովհ. 15):

«Ուստի այս բոլոր խոսքերը մարգարեացիի նրանց մասին ու նրանց ասա՛. «Տերը որոտալու է բարձրից ու Իր սուրբ բնակությունից տալու է Իր ձայնը: Նա Իր բնակության վրա հզոր ձայնով որոտալու է, հնձան կոխողների աղաղակի պես ձայն է տալու երկրի բնակիչների դեմ» (Եր. 25:30):

20) Եվ հնձանը կոխկոտվեց քաղաքից դուրս, ու հնձանից արյուն հոսեց, որ հասնում էր մինչև ձիերի սանձերը և մինչև հազար վեց հարյուր ասպարեզ տարածությամբ (Greek stasion):

Չորս ոտնաչափ խորություն (120սմ): 1600 ասպարեզ = 180 մղոն (2575կմ) (Մեգիդոնից Բոսրա, որ 20 մղոն է Մեռյալ Ծովից): Մենք սա ավելի մանրամասն կուսումնասիրենք, երբ հասնենք 19-րդ գլխին: (1 ասպարեզ = 600 ոտնաչափ):

«Ո՞վ է սա, որ գալիս է Եդովմից, կարմիր ներկված զգեստով՝ Բոսրայից. սա, որ փառահեղ շքագգեստով, իր մեծ զորությամբ առաջանում է»: «Ես, որ խոսում եմ արդարությամբ, հզոր՝ փրկելու»: «Քո հագուստներն ինչու՞ են կարմիր, իսկ հանդերձներդ՝ հնձան տրորողի հանդերձի պես»: «Հնձանը ես մենակ եմ կոխտուել, և ժողովրդից ոչ մեկն ինձ հետ չէր. իմ բարկությամբ ճակեցի նրանց ու իմ զայրությամբ տրորեցի, և նրանց արյունը հանդերձներիս վրա ցայտեց, և բոլոր հանդերձներս ներկեցի: Որովհետև վերժխնդրության օրն իմ սրտում է, և իմ փրկվածներիկ տարին եկել է: Եվ ես նայեցի, բայց ոչ մի օգնող չկար, զարմացա, որ ձեռք բռնեղ չկար. ուստի իմ բազուկնք ինձ փրկություն բերեց և իմ զայրությո՞ւ սատար եղավ ինձ: Եվ իմ բարկությամբ ժողովուրդներին կոխտուեցի և իմ զայրությո՞ւ հարբեցրի և նրանց ուժը գետին տապալեցի» (Ես. 63:1-6):

Այս հնձանը հավատարացության դատաստանն է, որ Երեմիան 30-րդ գլխում անվանում է «**Չակորի նեղությունների ժամանակ**». Ուրանալով Հին Կտակարանի Աստծուն և Մուրբ Գրքի ճշմարտացիությունն իրենց կորստի համար: Մենք կարիք չունենք ներում խնդրելու այս դատաստանի համար: Մեղքն ահավոր բան է: Մեղքն աշխարհում է: Դու և ես մեղավորներ ենք: Քրիստոսը միակ բուժման միջոցն է մեզ համար: Այս դատաստանը վերջնական արդյունքում գալու է բոլոր Քրիստոսին մերժողների վրա:

Նրանք, ովքեր մտածում են, որ Եկեղեցին անցնելու է Մեծ Նեղություններով (Աստծո բարկության մեծ օրը) չեն հասկանում ո՛չ Եկեղեցու էությունը, ո՛չ էլ Նեղությունների: Նրանք թերագնահատում են երկուսն էլ: Նախքան լուսաբացը, մարդկային ցեղի երկար գիշերն ավելի կմթնի: Այս գլուխն ընդամենը նախաբանն է թասերի, որ գալու են հաջորդ երկու գլուխներում:

1) Եվ մի ուրիշ նշան տեսա երկնքում, մեծ ու զարմանալի. յոթ հրեշտակներ, որոնք յոթ վերջին պատուհասներն ունեին, քանի որ նրանց միջոցով էր ավարտվում Աստծո բարկությունը:

Անվերջանալի դատաստանի վարդապետությունը

Փրկությունը ենթադրում է հավիտենական չարչարանքներից ազատագրում: Որպեսզի փրկվենք վտանգից, պետք է հավատանք դրա գոյությանը: Ոչ մեկի սխալն այնքան ճակատագրական չէ, որքան **Ունիվեսալիզմինը**: Այն ջնջում է արդարադատության փոխհատուցման բաղադրիչը. մեղքը վերածում է պատահական դժբախտ դեպքի, ամբողջ տառապանքը վերածում է դաստիարակման, Քրիստոսի գոհը ներկայացնում է որպես ընդամենը բարոյական ազդեցություն և այն վերածում է պարտավորության, մարդու պատճառով, փոխարենը չվաստակած բարիքի, որը տրվում է Աստծո կողմից: Ողջ Աստվածաշնչով մեկ, մենք տեսնում ենք Աստծո սերն ու շնորհը, որ ազատ հասանելի է բոլոր նրանց համար, ովքեր ընդունում են այն: Ամբողջ Աստվածաշունչը գրում է այն ծայրահեղությունների մասին, որոնց Նա գնաց, որպեսզի մեզ հնարավորություն տար՝ խուսափելու մեր անկյալ վիճակի արժանի ապագայից: Մարդկանց պատասխանն է. «Ոչ, Աստված, ես չեմ ուզում սիրել քեզ: Ես ուզում եմ իմ կյանքն իմ ձևով ապրել»:

Երկու մահեր

- Ֆիզիկական մահը հոգու բաժանումն է մարմնից
- Հոգևոր մահը հոգու բաժանումն է հենց Աստծո Հոգուց (Հուդա 12, Հայտ. 2:11, 20:6,14, 21:8):

Վերջնական իմաստով, հենց մենք ենք, որ ընտրում ենք, արդյոք Աստված մեզ դատի՞, թե՞ ոչ: Հենց մենք ենք, որ որոշում ենք՝ ընդունե՞լ, թե՞ մերժել Նրա շնորհը, սերն ու ներումը: Մենք ենք, որ ընտրում ենք՝ հավիտենական կյանք, թե՞ հավիտենական մահ:

Չաջորդ դաս

Կարդացեք 15-16 գլուխները. Բարկության յոթ թասերը... և համոզված եղեք անձամբ ձեր ապագայի համար...